

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Epistolae Ivlii Papae I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ex oriente episcoporum vindex, Constans imperator occidentis imperium tenebat, non video qua ratione, hoc defensore adhuc superstitite, Iulius pontifex relegari potuerit. Post occisum Constantem imperatorem, Magnentius tyrannus cum Vrbe toto occidentali imperio potiebatur: vel igitur auctore Magnentio Iulium relegatum fuisse oportuit, quod nemo haecenus scripsisse legitur; vel concedendum est, eundem Constantii imperio nequaquam ab Vrbe extractum, in regiones exteras amandatum fuisse. Vide Baron. anno 352. num. 2. & 3.

EPISTOLÆ IULII PAPÆ I.

DE scriptis & epistolis Iulii Gennadius de scriptoribus ecclesiae cap. 2. hæc ait: *Iulius urbis Romæ episcopus scripsit ad Dionysium quemdam de incarnatione Domini epistolam unam, qua illo quidem tempore utilis visa est aduersus eos qui ita duas per incarnationem asserbant in Christo personas, sicut & naturas. Nunc autem perniciofa probatur: fomentum enim est Eutythiana & Timotheana impietatis.* Ita Gennadius, qui epistolam illam Apollinaris, Iulio pontifici falso & malitiose adscriptam, non tam legisse quam nomine saltem audiuisse conuincitur, ex eo quod eam aduersus Nestorianos impugnandos maxime utilem esse scribat, quæ vere eorumdem de duabus in Christo personis errorem ex proposito confirmat. Accuratus igitur eam perspectam habuerunt Euagrius & Leontius, quorum ille lib. 3. cap. 31. de Nestorianis hæreticis agens, hæc scribit: *Sanctorum patrum libros sæpe deprauarunt, multosque Apollinaris libros, Athanasio, Gregorio Thaumaturgo & Iulio, in inscriptionibus commutatis, attribuerunt, quibus quidem libris plurimos in suum impium errorem induxerunt.*

An Iulius scripserit epistolam ad Dionysium Corinthi episcopum.

Gennadii error.

Apollinaris suis scriptis catholicorum nomina præfixerunt.

De eadem epistola accuratius & prolixius hæc Leontius in commentario de sectis act. 8. tom. 10. biblioth. sanctæ. *Afferunt, inquit, aliud quoque dictum velut a B. Iulio profectum, quod extat in epistola scripta ad Dionysium Corinthi episcopum, cuius initium est: Miror de quibusdam audiens, &c. estque dictum huiusmodi: Necesse est eos, cum duas naturas dicunt, unam adorare, alteram non adorare: ac in diuinam quidem baptizari, at in humanam non baptizari. Aliaque plura isthac epistola continet. Sed nos pluribus argumentis conuincimus, illam epistolam non esse beati illius Iulii, sed Apollinaris. Primum ex eo, quod si quis eam subtiliter consideret, nihil Iuliani dignum nomine habeat. Quoniam & septem illa epistola quas eius esse dicunt, Apollinaris sunt. Deinde quod in eadem epistola corporis mentione facta nusquam id mente præditum vel animatum dixerit: Erat autem in more patribus illius sæculi, quia Apollinaris Arium secutus, ut ex 6. act. Concilii secundi Nicæni constat, corpus Christi anima caruisse, & Verbum illi loco mentis fuisse docebat: ideo, inquam, patribus illius sæculi in more erat, ut sic ubi corporis mentionem facerent, id ipsum mente præditum, animatum*

Leont. 4. rationibus probat epistolam Iulio afficta, Apollinaris fuisse.

Ratio I.

Ratio II.

Cur orthodoxi corpus Christi nominantes, illud mente præditum vel animatum appellarint.

que dicerent; quod quidem usque adeo verum est, ut reformidan-
tibus eis hoc crimen, ideoque, deinceps illas voces *Mente pradium*
& *animatum*, adiuciantibus, nulli posteriorum libri reperiantur, qui
hanc veterem appendicem non habeant. Præterea de hoc quoque non
Ratio III. beati Iulii, sed Apollinaris esse redarguitur, quod Nyssenus ille Grego-
rius in opere contra Apollinarem aperte multa recitat, quæ hac epistola
Ratio IV. continentur, eaque ceu prava refutet. Potest & aliunde conuinci, quod B.
Iulii non sit. Aiunt enim actis Synodi Ephesina sub B. Cyrillo insertam;
quod quidem aperte mentiuntur: nam nihil ibi in textu tale reperitur, sed
alia quadam inserta est epistola velut a Iulio scripta, nec ipsa Iulii, sed
Timothei, quemadmodum ex multis exemplaribus intelligi potest. Hæc
Leontius pro defensione Iulii. Vide Baron. anno 352. num. 4. & ali-
quot sequentibus.

De duabus epistolis infra subsequen-
tibus, quarum altera est Aria-
norum ad Iulium, altera Iulii ad Arianos scripta, lectori vile simul
ac gratum fore existimauimus, si quod de iis sentit Baronius, breui-
ter hic annotemus. *Extat epistola quedam*, inquit, anno 341. num. 59.
Baronii de
duabus epi-
stolis Iulii
sententia.
Arianorum nomine ad Iulium papam data, sed ut recte intuenti apparet,
videtur esse ex his, quæ Socrates atque Sozomenus tradunt, consarcina-
ta: nam quæ qualescunque essent eadem Eusebianorum ad Iulium scriptæ,
eiusdem Iulii literæ ad eos redditæ, & ab Athanasio recitatæ, aperte si-
gnificant: multa enim in illis desiderantur, quæ ex Iulii literis produntur
ab iisdem scripta esse, compluraque inesse noscuntur aliter quam a Iulio
relata sint, diuersasque cum ex nominibus, tum ex rebus prudens quisque
indagator inueniet: ut merito ea ipsa, quæ ibidem habentur recitatæ, tunc
a Iulio papa ad Arianos redditæ, eadem quoque suspitione laborent. Nam
quæ veræ & legitimæ sint literæ Iulii ad illos rescriptæ, Athanasius, qui eas
verbatim descripsit, recitatque in secunda sua apologia, absque contro-
uerfia vlla declarat. Hæc Baronius præallegato loco.

EPISTOLA I.

INCREPATORIA IULII PAPÆ I.
AD ORIENTALES EPISCOPOS
pro causis Athanasii, & excessibus contra
Romanam ecclesiam.

I. Quod soli Romano pontifici liceat
generale Concilium cogere, &
episcopos iudicare.	quas leges sæculi non admittunt,
repellantur.
II. Non oportet præter senten-
tiam pontificis Romani Concilia
celebrare, vel episcopos dam-
nare.	IV. Si quis episcopum præter aucto-
ritatem sedis apostolicæ damna-
uerit, vel a sede expulerit, de
gradu suo deiciatur, & excom-
municetur; & episcopi electi re-
stituantur.
III. Ut accusatores & accusationes	